

З А К О Н
ЗА ПРИЈАВУВАЊЕ НА ЖИВЕАЛИШТЕТО И
ПРЕСТОЈУВАЛИШТЕТО НА ГРАЃАНИТЕ
- пречистен текст -

Скопје, мај 2011 година

ЗАКОН ЗА ПРИЈАВУВАЊЕ НА ЖИВЕАЛИШТЕТО И ПРЕСТОЈУВАЛИШТЕТО НА ГРАЃАНИТЕ

(ПРЕЧИСТЕН ТЕКСТ)

Член 1

Со овој закон се уредува начинот на пријавување и одјавување на живеалиштето и престојувалиштето на граѓаните, како и пријавување на промената на адресата на станот.

Член 2

Живеалиште е местото во кое граѓанинот се населил со намера во него постојано да живее и во кое има обезбедено стан за живеење.

Се смета дека граѓанинот има обезбедено стан за живеење, во смисла на овој закон, ако тој или член на неговото семејство има вселив стан по основ на сопственост или договор за закуп во согласност со законот.

Престојувалиште е местото во кое граѓанинот привремено престојува, надвор од општината во која се наоѓа неговото живеалиште.

Член 3

При промена на живеалиштето, граѓанинот е должен да го одјави претходното живеалиште и да го пријави новото живеалиште во рок од осум дена од денот на иселувањето.

Граѓанинот е должен во рок од осум дена да ја пријави промената на адресата на станот на живеалиштето.

Пријавување и одјавување на живеалиштето, како и промена на адресата на станот во живеалиштето за малолетните деца го врши родителот или старателот.

По исклучок, лице постаро од 15 години живот кое е вработено или склучило брак, лично го пријавува, односно одјавува живеалиштето и промената на адресата на станот.

Член 3-а

Пријавување и одјавување на живеалиште и пријавување на промена на адресата на станот се врши врз основа на поднесено барање на граѓанинот со доставената потребна документација.

По барањето од ставот 1 на овој член, Министерството за внатрешни работи донесува решение во рок од 15 дена од денот на поднесувањето на барањето од ставот 1 на овој член.

Против решението од ставот 2 на овој член може да се поднесе жалба до Државната комисија за одлучување во управна постапка и постапка од работен однос во втор степен.

Член 3-б

Доколку Министерството за внатрешни работи не го донесе решението за пријавување и одјавување на живеалиште и пријавување на промена на адреса на станот, односно не донесе решение за одбивање на барањето за пријавување и одјавување на живеалиште и пријавување на промена на адреса на станот во рокот од членот 3-а став 2 на овој закон, подносителот на барањето има право во рок од три работни дена дена од истекот на тој рок да поднесе барање до писарницата на министерот за внатрешни работи заради донесување на решение од страна на министерот за внатрешни работи.

Формата и содржината на образецот на барањето од ставот 1 на овој член ги пропишува министерот за внатрешни работи.

Министерот за внатрешни работи е должен во рок од пет работни дена од денот на поднесување на барањето од ставот 1 на овој член до писарницата на министерот за внатрешни работи да донесе решение со кое барањето за пријавување и одјавување на живеалиште и пријавување на промена на адреса е уважено или одбиено. Доколку министерот за внатрешни работи нема писарница, барањето се поднесува во писарницата на седиштето на Министерството за внатрешни работи.

Кон барањето за донесување решение од ставот 1 на овој член подносителот на барањето доставува и копија од барањето за пријавување и одјавување на живеалиште и пријавување на промена на адреса на станот од членот 3-а став 1 на овој закон.

Доколку министерот за внатрешни работи не донесе решение во рокот од ставот 3 на овој член, подносителот на барањето може да го извести Државниот управен инспекторат во рок од пет работни дена.

Инспекторот е должен во рок од десет дена од денот на прием на известувањето од ставот 5 на овој член да изврши инспекциски надзор во Министерството за внатрешни работи и да утврди дали е спроведена постапката согласно со законот и во рок од три работни дена од денот на извршениот надзор да го извести подносителот на барањето за утврдената состојба при извршениот надзор.

Инспекторот по извршениот надзор согласно со закон донесува решение со кое го задолжува министерот за внатрешни работи во рок од десет дена да одлучи по поднесеното барање, односно да го уважи или одбие барањето и за преземените мерки во истиот рок да го извести инспекторот и да му достави примерок од актот со кој е одлучено по барањето.

Доколку министерот за внатрешни работи не одлучи во рокот од ставот 7 од овој член, инспекторот ќе поднесе барање за поведување на прекршочна постапка за прекршок утврден во Законот за управната

инспекција и ќе определи дополнителен рок од пет работни дена во кој министерот за внатрешни работи ќе одлучи по поднесеното барање за што во истиот рок ќе го извести инспекторот за донесениот акт. Кон известувањето се доставува копија од актот со кој одлучувал по поднесеното барање. Инспекторот во рок од три дена го информира подносителот на барањето за преземените мерки.

Доколку министерот за внатрешни работи не одлучи и во дополнителниот рок од ставот 8 на овој член, инспекторот во рок од три работни дена ќе поднесе пријава до надлежниот јавен обвинител и во тој рок го информира подносителот на барањето за преземените мерки.

Доколку инспекторот не постапи по известувањето од ставот 6 на овој член, подносителот на барањето во рок од пет дена има право да поднесе приговор до писарницата на директорот на Државниот управен инспекторат. Доколку директорот нема писарница, барањето се поднесува во писарницата на седиштето на Државниот управен инспекторат.

Директорот на Државниот управен инспекторат е должен во рок од три работни дена од денот на приемот да го разгледа приговорот од ставот 10 на овој член, и доколку утврди дека инспекторот не постапил по известувањето од подносителот на барањето од ставот 6 на овој член или не поднел пријава согласно со ставот 9 на овој член, директорот на Државниот управен инспекторат ќе поднесе барање за поведување на прекршочна постапка за прекршок утврден во Законот за управната инспекција за инспекторот, и ќе определи дополнителен рок од пет работни дена во кој инспекторот ќе изврши надзор во Министерството за внатрешни работи дали е спроведена постапката согласно со законот и во рок од три работни дена од денот на извршениот надзор да го информира подносителот на барањето за преземените мерки.

Доколку инспекторот не постапи и во дополнителниот рок од ставот 11 на овој член директорот на Државниот управен инспекторат ќе поднесе пријава до надлежниот јавен обвинител против инспекторот, и во рок од три работни дена ќе го информира подносителот на барањето за преземените мерки.

Во случај од ставот 12 на овој член директорот на Државниот управен инспекторат веднаш, а најдоцна во рок од еден работен ден, ќе овласти друг инспектор да го спроведе надзорот веднаш.

Во случај од ставот 13 на овој член, директорот на Државниот управен инспекторат во рок од три дена го информира подносителот на барањето за преземените мерки.

Доколку директорот на Државниот управен инспекторат не постапи согласно со став 11 на овој член, подносителот на барањето може да поднесе пријава до надлежниот јавен обвинител во рок од осум дена.

Доколку министерот за внатрешни работи не одлучи во рок од ставот 9 на овој член, подносителот на барањето може да поведе управен спор пред надлежниот суд.

Постапката пред Управниот Суд е итна.

Подзаконскиот акт од ставот 2 на овој член ќе се донесе во рок од три месеци од денот на влегување во сила на овој закон.

По донесувањето на подзаконскиот акт од ставот 2 на овој член истиот веднаш, а најдоцна во рок од 24 часа се објавува на веб страницата на Министерството за внатрешни работи.

Член 4

Граѓанинот кој има намера да престојува подолго од 30 дена надвор од местото на своето живеалиште должен е да го пријави престојувалиштето во рок од три дена по доаѓањето во местото на престојувалиштето, а да го одјави непосредно пред заминувањето.

Одредбите од член 3 став 3 на овој закон соодветно се применуваат и при пријавување, односно одјавување на престојувалиштето.

Член 5

Кога граѓанинот користи услуги за сместување во угостителски, туристички претпријатија, студенски домови или интернати, односно други правни лица кои вршат таква дејност или кај лица кои даваат услуги на сместување, пријавувањето и одјавувањето на престојувалиштето го врши давателот на услугата без оглед на должината на престојот на граѓанинот.

Пријавувањето на престојувалиштето се врши најдоцна во рок од 48 часа по сместувањето, а одјавувањето пред напуштањето на објектот во кој граѓанинот бил сместен.

Член 6

Обврската за пријавување, односно одјавување на престојувалиштето не се однесува за: воените лица кои престојуваат во касарните или други воени установи, работници на Министерството за внатрешни работи сместени во објекти за посебна намена на Министерството, осудените лица кои се на издржување на казна затвор во казнено-поправни установи или воспитно-поправни домови, лицата кои се наоѓаат на лекување во здравствена организација, како и лицата кои престојуваат во објект или стан за одмор и закрепнување во лична сопственост.

Член 7

Граѓанинот е должен на секои шест месеци непрекинат престој во одредено место, да го обнови пријавувањето на престојувалиштето.

Ако граѓанинот користи и услуги во смисла на член 5 став 1 на овој закон обврската за пријавување на престојот ја врши давателот на услугата.

Член 8

Граѓанинот кој има намера привремено да престојува во странство од три месеци до една година или да биде на привремена работа во странство

повеќе од една година, должен е непосредно пред заминувањето да го пријави одењето во странство кај надлежниот орган во местото на живеалиштето, или на граничниот премин, или непосредно по заминувањето во дипломатско-конзуларното претставништво на Република Македонија во таа земја, односно во рок од три дена да го пријави враќањето во живеалиштето на Република Македонија.

Во случајот од став 1 на овој член, граѓанинот е должен да ги пријави и малолетните деца кои патуваат со него.

За граѓаните кои не го пријавиле заминувањето во странство подолго од три месеци, надлежниот орган по службена должност ќе врши евидентирање.

Член 9

Пријавувањето и одјавувањето на живалиштето односно престојувалиштето како и промената на адресата на станот се врши во Министерството за внатрешни работи.

При пријавувањето и одјавувањето на живеалиштето, односно престојувалиштето на лицето му се издава потврда.

Член 10

При пријавување и одјавување на живеалиштето, односно престојувалиштето, како и при пријавување на промената на адресата на станот, граѓанинот е должен да приложи лична карта или друга исправа заради утврдување на идентитетот.

При пријавување на живеалиштето се поднесува и потврда за одјавување на претходното живеалиште, како доказ во смисла на член 2 став 2 на овој закон.

Член 11

Контрола на пријавувањето и одјавувањето на живеалиштето и престојувалиштето на граѓаните, односно на пријавувањето на промената на адресата на станот врши Министерството за внатрешни работи.

Кога Министерството за внатрешни работи ќе утврди дека пријавата за живеалиштето, односно престојувалиштето, како и промена на адреса на станот содржи невистинити податоци донесува решение за поништување на пријавата и бришење на лицето од евиденцијата за живеалиштето.

Член 12

Министерството за внатрешни работи води евиденција за живеалиштето, промената на адресата на станот и за престојувалиштето на граѓаните, согласно со пропишаните стандарди и во согласност со закон.

Евиденцијата за живеалиштето може да се води и во евиденцијата за издадени лични карти.

Министерството за внатрешни работи обезбедува заштита на податоците од став 1 на овој член од неовластен пристап и користење на истите.

Член 13

Претпријатијата и другите правни лица и лицата од член 5 став 1 на овој закон должни се да водат точна и уредна книга за престојувалиште на лицата на кои им даваат услуги на сместување (книга на гости).

Пред првата употреба, книгата на гостите се заверува во Министерството за внатрешни работи и истата се чува најмалку три години од денот на последното евидентирано престојување.

Овластените службени лица на Министерството за внатрешни работи имаат право на увид во книгата на гостите.

Член 14

Државните органи, претпријатијата или другите правни лица и граѓаните можат да ги користат евиденциите согласно со закон, кога за тоа имаат правен интерес.

Член 15

Глоба во износ од 1.000 до 2.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече за прекршок на правно лице, ако:

1. не го пријави, односно одјави лицето во смисла на член 5 и член 7 став 2 на овој закон и
2. не води книга на гости или ја води неточно или неуредно или ако на овластеното службено лице на Министерството за внатрешни работи не му овозможи увид во книгата на гостите (член 13).

Глоба во износ од 500 до 2.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече за прекршокот од ставот 1 на овој член и на одговорното лице во правното лице, како и на лицето одговорно за вршење на самостојна дејност-давање услуги за сместување на граѓани.

Член 16

Глоба во износ од 100 до 500 евра во денарска противвредност ќе му се изрече за прекршок на физичко лице кое не ќе пријави или одјави живеалиште, односно престојувалиште или адреса на станот или тоа не го стори во пропишаниот рок (членови 3, 4 став 1, 7 став 1 и 8 став 1).

Член 16-а

За прекршоците предвидени во член 16 на овој закон прекршочната постапка ја води комисија на Министерството за внатрешни работи.

Комисијата од ставот 1 на овој член е составена од два члена и претседател на комисијата.

Членовите на комисијата имаат завршено високо образование и работно искуство од најмалку четири години на предметната материја, а

претседател на комисијата е дипломиран правник со положен правосуден испит и работно искуство од најмалку шест години на предметната материја.

Член 16-б

Пред поднесување на барање за прекршочна постапка за прекршоците предвидени во овој закон, Министерството за внатрешни работи води постапка за порамнување согласно со Законот за прекршоците.

Член 17

Министерот за внатрешни работи ќе донесе подзаконски прописи за обрасците за пријавување и одјавување на живеалиште и престојувалиште и пријавување на промена на адресата на станот, за обрасците за евиденција за живеалиштето, престојувалиштето и промена на адресата на станот, како и образецот на книгата на гостите, во рок од три месеци по влегувањето во сила на законот.

До донесувањето на прописите од став 1 на овој член, ќе се применуваат досегашните прописи.

Член 18

Државјаните на Република Македонија кои до денот на влегувањето во сила на овој закон го пријавиле живеалиштето, не се должни да го пријават живеалиштето според одредбите на овој закон.

Член 19

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за пријавување на живеалиштето и престојувалиштето на граѓаните („Службен весник на СРМ“ бр. 15/72, 24/85, 15/88 и 19/90).

Член 20

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службениот весник на Република Македонија“.

Член 2

(Член 2 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ број 51/11)

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, освен одредбата од членот 3-а став 3 на законот која ќе започне да се применува со започнување на примената на Законот за основање на Државна комисија за одлучување во управна постапка и постапка од работен однос во втор степен и одредбата од членот 3-б на законот која ќе започне да се применува по три месеца од влегувањето во сила на овој закон.

